

Християнам України

Знов прийшло на нашу землю Свято Різдва Христового - Свято прощення, Свято надії.

Споконвіку на Різдво люди підсумковували прожитий рік, піднімалися над буденним, замислювались над сенсом буття. Цього дня годиться забути старі кривди і простягнути дружню руку, просити прощення й надавати його. Бо ж християнська свідомість не може бути простою сукупністю завчених формул. Вона в самопожертві і в самовдосконаленні, у поготові саме з себе почати очищення.

Ми знаємо і високо цінуємо роль і сильні традиції церковних організацій у миротворчій, благодійній, милосердній діяльності. Ми вдячні їм за надання допомоги в цей складний для країни час престарілим, хворим, інвалідам, малозабезпеченим, тим, що постраждали від чорнобильської катастрофи. І загальнокорисним було б посилення співробітництва церкви і держави у моральному, національному та духовному відродженні нашого суспільства.

Я закликаю вас, брати і сестри, послідовники різних гілок християнства, до терпимості, злагоди і щоб у ваших душах запанували любов та мир - національний, церковний, сімейний, бо в них полягає доля нації, доля України. Ми мусимо побороти все, що нас роз'єднує, і утвердити в своїх відносинах те, що є для нас спільним. А спільне - це інтереси нашої держави, нашого народу. Тому держава докладатиме усіляких зусиль, аби панував в Україні міжрелігійний мир, злагода та гармонія.

І коли вознесуть на честь Різдва свої чудові молитви християни України - православні, католики, протестанти, хай ще й ще раз згадають вони цивілізаційного виміру заповідь Того, чиє народження нині святкують сотні мільйонів людей у всіх куточках земної кулі: "Щоб були всі одно" (Івана 17;21).

З Різдром Христовим!

Л. КРАВЧУК

Сільські вісті. - 1992. - 25 грудня. - С. 1.